

Respect

Petra Verhoef

Energetisch therapeute
Petra begeleidt volwassenen en kinderen in hun persoonlijke ontwikkeling.
In deze column richt ze zich specifiek op kinderen.

Meer informatie:

www.sammacentrum.nl

Petra

Twee maanden geleden vertelde ik het verhaal van Tamara en haar moeder Pien. Een situatie waarbij de ouders de grenzen voor hun dochter wel heel strak stelden. Daaronder lag de angst dat Tamara anders misbruik zou maken van de situatie en altijd haar zin zou doordrijven. Wat niet aan de orde bleek te zijn. Ook het omgekeerde komt voor: ouders die de grenzen juist heel soepel stellen. Dat lijkt zelfs nog veel vaker voor te komen dan een te strakke begrenzing. Zeker bij intuïtieve kinderen kan het ook best lastig zijn om grenzen te stellen. Vooral omdat deze kinderen vaak zo'n wijsheid tentoonspreiden dat het risico bestaat dat ze als een soort mini-volwassenen worden gezien en behandeld.

ONDERDAAN

Een voorbeeld uit mijn praktijk. Mijn hulp werd ingeroepen door Joke, de moeder van de achtjarige Shirley. Ze mailde mij en schreef dat ze zich zorgen maakte over Shirley. Shirley was het derde meisje in een gezin waar het vierde kindje nu op komst was. Joke mailde dat Shirley op haar erg verdrietig overkwam en eigenlijk nooit blij of echt zichzelf leek te zijn. We maakten een afspraak in de praktijk. Bij de ontmoeting met Shirley kon ik niet anders doen dan de moeder gelijk geven. Het meisje was zeer onrustig, keek me maar heel af en toe aan en haar ogen dwaalden de hele tijd rusteloos door de praktijkruimte. Naast de onrust zag ik ook een heel gevoelig, kwetsbaar meisje. Schokkend vond ik dat ze haar moeder stelselmatig negeerde en toen ik even met haar moeder overlegde, de opmerking maakte: "Mam, wat jij te zeggen hebt, is niet interessant." Nog schokkender vond ik het resultaat van haar opmerking. Joke reageerde namelijk helemaal niet op het gedrag van haar dochter, ze verblikte of verbloosde niet. Dát werd me te gortig. Ik legde Shirley uit dat ze iets heel onaardigs over haar moeder had gezegd en dat het een goed idee was dat als je dat een keer deed, je er meteen iets aardigs achteraan zei. Aan haar blik zag ik dat ze heel goed begreep dat wat ze

gezegd had, niet kon. Shirley dacht een tijdje na en zei toen: "Mam, voor een onderdaan doe je het helemaal niet slecht." Arme Shirley, zo de weg kwijtgeraakt doordat alles maar dan ook alles zomaar geaccepteerd werd. Uiteraard gaf ik aan dat ook dit niet erg aardig was, en dat het nu tijd werd om twee aardige dingen te zeggen. Dat deed ze, en ik zag de opluchting en ontspanning in haar ogen komen. Eindelijk iemand die een grens stelt!

MOEDER

Nadat ik dit gedrag geobserveerd had, vertelde ik Joke dat ik haar graag de volgende keer alleen wilde zien. In die tweede sessie sprak ik Joke en legde uit dat Shirley zich door alle ruimte niet prettig maar juist heel onveilig voelde. Dat was ook de oorzaak voor al dat onrustige gedrag en het steeds verder zoeken naar waar de grens dan toch eindelijk zou liggen. Joke gaf aan dat ze in haar leven veel moeite had gehad met autoriteit en dat ze er altijd naar gestreefd had om vriendinnen met haar dochters te zijn. Het werd tijd dat Joke de ouderlijke macht terugnam en zich niet opstelde als een vriendin van Shirley maar als haar moeder. We maakten een lijstje met grenzen die ze zou gaan hanteren. Dit op het gebied van regelmaat en structuur, al dan niet geaccepteerd gedrag en respect. Joke was enthousiast en besloot hiermee aan de slag te gaan.

HARMONIE

Drie weken later kwamen Joke en Shirley op het volgende consult. Een groot verschil. Shirley was blij en opgewekt en toonde al aardig wat respect voor Joke. Ook Joke zag er anders uit: ze toonde meer overwicht en was alert op wat Shirley zei. We spraken af dat ze op de ingeslagen weg voort zouden gaan. Mochten zich nog problemen voordoen, dan zou Joke contact met me opnemen. Laatst kwam ik ze tegen, moeder en dochter heerlijk samen aan het winkelen. In goede harmonie. ■